

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

De effectu oratio[n]is Capitulum secundum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

diri v'l indignus: q̄ iusticia sine
 iniquitas a p̄pellat: s; de q̄dā cō-
 gruētia seu icōgruitate rez ac-
 cidētū/ q̄s tā iusto q̄ peccato-
 ri v'l adesse v'l abesse necesse ē:
 v'p̄puta d̄ pietate/hūilitate/ de
 uotiōe/ r̄ affectu orāt: r̄ his si-
 milib;/ v'l eoz. **Plurimū**
 em̄ itereft ap̄d eū cui p̄serari de-
 bet oīo: hūilit ac deuote/lacri-
 mis r̄ planctu r̄ magna cordis
 p̄tritiōe publicanū imiter: an-
 supbe r̄ arroganter/ q̄busdā/
 v'p̄poence loquar/ h̄borū am-
 pullis/ r̄ fastu oeloz/ et vana
 corporis ostentatione/ pharisei
 exp̄mas leuitatē. Unde r̄ de al-
 tero saluator vterq; p̄seus: de-
 scendit inq̄ hic iustificatus in
 domū suā: de altero aut r̄ alijs
 ei similib; q̄ amāt in plateis stan-
 tes orare vt videant ab hoib;:
 receperūt inq̄ mercedē suam.
 Sed d̄ his qm̄ circa p̄sonā orā-
 tis p̄siderari solent: postmodū
 diligētius agendū erit: cū illd̄
 capl'm tractabif: videlz qd̄ orā-
 ti p̄ueniat: Neq; tñ h̄ loco peni-
 tus erat reticēda: p̄ eo q̄ in istis
 dignitas siue indignitas oran-
 di p̄penditur.

Liber septim⁹ de ob-
tinētia orōnis. Cap. p̄mū:

Nunc qm̄ quid oratio
 contineat: quanta po-
 tuimus diligentia q̄si-
 tum est: in q̄b; obtineat id est
 effectum foriat/ liber intueri.
 Verū hui⁹ q̄stionis non solum

difficilis/ sed vt verius loquar
 impossibilis est explanatio: pro
 eo qd̄ humane facultat; quas
 deus orōnes aut suscipiat aut
 repellat: vel cōprehendere sen-
 su: vel eloquio diffinire. Nam
 sic ait ap̄tus: Incomphensibi-
 lia sūt iudicia ei⁹: r̄ iuestigabi-
 les vie ei⁹. Inuocato tñ eo ad
 quem om̄is oratio dirigenda
 est: ex his q̄ iam p̄missa sūt/
 et que adhuc in mēte veniūt/
 temptemus de ipso effectu ora-
 tionis qualēcunq; colligere ra-
 tionē: in qua si quid recte dixe-
 rimus/ diuine sit gratie: si qd̄
 absurde vel improbe v'l nostre
 infirmitati/ vel rerum ipsarum
 difficultati imputetur.

De effectu oratiōis
Capitulum. secundum.

Primū illud remini-
 sci oportet qd̄ r̄ supra
 docuim⁹: extra sinum
 ecclesie non esse locū orationi:
 quia non nisi pro vita eterna/
 vel ad illam p̄tinentib; oran-
 dum est: que extra vnitatē ec-
 clesie sperari non potest. Hec
 est enim (ait saluator) vita eter-
 na vt cognoscant te: et quem
 misisti iesum christum. Legim⁹
 infideles aliquos pro suis ne-
 cessitatibus deo supplicasse:
 vt achab qui p̄pter mortē na-
 both ieiunauit. et operuit cilis-
 cio carnē suam. Sed hec talis
 supplicatio q̄z finalem causam
 quā debuit non habebat: nec

c q̄

Luce. 18.

Matth. 6.

oratio poterat estimari. Regu-
laris vt sup̄ q̄s dicit̄ est esse de-
bet oꝛo: vt fiat in sp̄u et d̄itate:
q̄d extra ecclesiā nequaquā p̄t
cōtingere. Excluisis ergo effici
infidelibz. i. gentilibz et iudeis:
imo etiā hereticis q̄ se ab vn̄ita-
te fidei p̄ diuersas heresum pe-
stes abruperunt: solis fidelibz
et eisdem bonis ac malis orare
cōcessū est: Malus em̄ orare
debet vt bonus fiat: bonus vt
melior. Sicut em̄ i domo ma-
gni cuiusdā patrifamilias fu-
q̄ se p̄ culpa sua scit d̄no displi-
cere/ p̄cibus veniā imporat:
q̄ autē se placere p̄sumit/ maio-
rem adhuc gr̄am saragit. p̄me-
reri: sic in ecclesiā dei pctōr orā-
do niti debet ad veniā: nisi ad
ampliorē gr̄am: vt vtriqz si nō
pares in merito: cōsortes tamē
habeant in regno. Sed iā tem-
pus est p̄positā aggredi questio-
nem/ de qua certius aliqd̄ dif-
finire: nō aliud fere est q̄ pru-
nas sub cinere latentes nudis
calcere vestigijs.

Capitulum tertium.

Quam ergo ser sint cōte-
ta oratiōis de quibz or-
dine tractauim⁹: ex eo-
rum omnium p̄cursu conijciēdū
est: q̄ a deo vel exaudiri vel re-
pelli credat̄ oꝛo. Cōsiderari em̄
oportet q̄s petat: et a q̄ petat: et
q̄d petat: et cui: et q̄re: et q̄liter: et
ex his quātū fieri potest huius
rei trahi cōiecturā. Primo q̄s

petat: qm̄ si fidelis non ē q̄ pe-
tit/ q̄cunqz modo se habeant q̄
sequit̄: nec orare d̄r: nec exau-
diri putādus est: qm̄ de⁹ p̄ter fi-
dem: nec orari p̄t/ nec orantē
exaudire. Unde et q̄dringenti-
q̄nquaginta sacerdotes Baal 3. Reg. 18.
pro igne celesti ad deuorandū
holocaustū exaudiri non sunt:
solus autē helias in fide sua me-
ruit exaudiri. Scdo q̄d petat:
qm̄ si aliud q̄ bonū nec orare
nec exaudiri dignus est: q̄a oꝛo
nō est nisi d̄ bonis: et licz adeptus
sit malū q̄d postulabat/ nō
tū credit̄ exauditus: s; potius
cōdemnat⁹: qz malo suo q̄d pe-
tebat obtinuit: quēadmodū fi-
lij isrl' carnes male cōcupiras:
pro q̄bus grauit̄ p̄niti sunt Rume. 11.
apud sepulchra cōcupiscentie.
Tertio a q̄ petat: q̄a si ab alio
q̄ a deo/ nec orat nec exaudit̄:
qm̄ ad eū qui sol⁹ orandus est:
et solus orantē exaudire potest/
petitionē nō dirigit. Unde p̄fa-
ti sacerdotes baal: q̄a diuinum 3. Reg. 18.
ignem non a deo s; ab ip̄o baal
postulabant/ merito reprobati
sunt: helias vero quia ab illo q̄
dare poterat: exaudit⁹ ē. Quar-
to cui petatur: qm̄ si ille cui pe-
titur/ dign⁹ vel idoneus non
est/ non habet effectū circa ip̄m
oratio: quēadmodū samuel li-
cet sc̄tus/ pro saul quē d̄ns re- 1. Reg. 19.
probauerat nō meruit exaudi-
ri. Quinto q̄re petat: q̄a si non
bona in rēione petit/ nihilomi-
nus nec orat nec exauditur: qz